

Разбира са, че оние растения, на които коръните сѫ слаби, като не намиратъ доста точно ровка зимя, за да растатъ, умиратъ, и коръните имъ, разклонѣни по повърхнината на камакътъ, изгниватъ и увеличаватъ количество на перегойятъ; а оние, на които коръните сѫ яки, като влѣзатъ въ пукнатините на камакътъ, растатъ и надѣбъляватъ се повече и повече и съ това праватъ пукнатините по-голѣми. Въ тие пукнатини влазя вода, която и захваща да разлага сѫставните части на камакътъ. Освѣнъ това, когато гниятъ растителните останки, т. е. коръните, стѣблата и листата, то са образува такавъ сѫщо газъ, какавто са образува и отъ дишанието на животните, т. е. образува са въгленна кислота. Даждовната вода, като прониква презъ тѣнкиятъ пластъ на новата почва, попива въ себѣ си той газъ и още повече помага за разсиванието на каманете. И така, ние видиме, че растителността съ своите останки, като служи за образованието на